

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta
Complectens Quæstiones, Qvæ Dispvtatæ Dicvntvr, & Quæstiones
Quodlibetales, siue Placitorum eiusdem S. Thomæ

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

8 Vtrum Angelus meruerit suam beatitudinem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72780](#)

fectionis in intellectu angelico sit quasi materialis dispositio ad illam beatam unionem, unde simul ex intellectu angelic procedit operatio duplex. Una ratione unionis ad verbum, quae videtur in verbo. Alias ratione speciei intelligibilis, qua informatur, qua videt res in propria natura; nec etiam in una harum operationum debilitatur per attectionem ad alteram, sed magis confortatur, cum vna sit ratio alterius, sicut imago rici vita confortatur dum ut in alterius occidente exteriori actione beatitudinis in beatissimo cuiuslibet alterius actio ut in eius inventore.

Et per hoc patet responsio ad primum. Secundum concedimus, quia exemplum illud non est conueniens.

AD TERTIVM dicendum, quod potentia intellegitua angelii non terminatur ad d^uos actus secundum idem, sed secundum diuerias species, qui bus ad actum ordinatur.

AD QUARTVM Dicendum, quod inter actum & obiectum nihil cadit medium , sicut species cadit media inter intellectum & eius actum , unde non est simile;

ARTICVLVS VIII.

Vtrum angelus meruerit suam beatitudinem

Circa tertium sic procedit. Videatur quod angelus non meruerit suam beatitudinem. Qd. n. cit beatum, perfectum est dicit autem meretur, est diu imperf ectum; sed non potest id esse simul perfectum & imperfectum, ergo non potest angelus mereri beatitudinem, dum habet eam.

T2 Pra. Angelus beatus est comprehensornullus autem meretur, nisi uiator. Si dicatur, quod in primo instanti quo beatus fuit angelus, beatum finem meruit. Contra, ergo simili fuit uiator & comprehensus, quod falsum est, cum hoc sit solitus Christi.
T3 Præ. Beatitudo, secundum Philosophum, in

SED CONTRA. Beatus a nulla pura creatu-
re. *Quia magis cum beatis angelis ratione*

ra habetur sine merito, cum habeat præmissi ratione; sed angelus non potuit eam mereri, nisi in primo instanti, quo beatus fuit, quia ante non habuit gratiam, ut quidam ponunt, & sic mereretur non potuit, ergo in primo instanti sua beatitudinis eam erexit.

RESPON. Dicendum quod de conditione angelorum triplex est positio. Quidam enim posuerunt quod angelus in primo instanti sua creationis fuit beatus; sed hoc videtur inconveniens, quia pari ratione alij a primo instanti fuissent miseri, quod etiam quidam dicunt, sed absurdum est, & condemnatum. Alij vero dicunt, quod fuerunt conditi in gratia omnes & in ea quidam perseuerantes beatitudinem meruerunt; alij vero contra eam agentes, facti sunt miseri, & hec opinio nihil difficultate habet, unde precesteris miseri magis placet. Tertij vero dicunt, quod fuerunt creati angelii in puris naturalibus, & quibusdam conuersis ad verbum simul collatae sunt gratia & beatitudo: & hi diuiduntur in tres vias. Quidam enim dicunt, quod numquam beatitudinem meruerunt; sed hoc non videtur esse poterere nisi soli Christo, qui est filius naturalis, ut hec eruditate diuina & fruitionis sine merito habeat. Alij vero dicunt quod merentur eam ex operibus, quae circunstancias agunt: & hoc est non videtur conueniens, ne meritum sequatur praemium, cum magis meritum sit dispositio ad praemium. Tertij vero dicunt quod

A in primo instanti beatitudinē meruerunt ex hoc ipso, quod ad verbum cōuersi sunt: & hæc opinio inter has tres probabilior est. Vnde ad cius euidentiam sciendissimum, quod meritum se haber ad præmium, sicut motus ad terminum, & sic fieri ad factum esse. In his autem quæ successione sunt, prius est fieri quam factum esse. In his vero quæ fuit iubito, simili est fieri & factum esse, sicut simul ac iluminatur, & illuminatus est, & simul ictus creatur, & creata est. Cuius rō est, quia instantis illud in quo primo aliquid factum est, est terminus temporis præcedenti, in quo nō erat: & sic aliqd de alijs proprietatibus illius temporis retinetur, quantum potest dici quod ante hoc instantis res ista non fuit. Et quāvis in his quæ per modum successuum sunt, fieri attribuiatur tempori præcedenti, in momentaneis tamen factiōibus fieri nō potest attributi, nisi ipsi instanti primo, quod diuidit inter esse & nō esse rei. Vnde quāvis in omnibus alijs instantibus sequentibus possit dici, quod hoc factum nō est, non tamen potest dici quod fuit & factum est nisi est in primo. Similiter dico quid in primo d' instanti, quo mens angelica conuersa est ad uerbi truttiōnem, & beata quidem erat ratione perfecte fruitionis, quāli in facto esse existēs, beatitudinem merebatur in hoc, quod conuertebatur ad verbū non præexistētē beatitudinis perfectionē, sed qua si existēs in ipso fieri beatitudinis: sed postmodum mēs angelī est tūc beata, & non beatitudinē merebatur. Similiter est de contritione, quia in eodem instanti est terminus præparationis ad gratiam, & gratiæ infusio.

AD PRIMVM ergo dicendum, quod non oportet ponere idem simul esse perfectum & imperfectum: sed idem simul esse perfectum & terminum imperfectionis, vel nunc primo esse perfectum.

AD SECUNDVM dicendum, q̄ angēlus mercutus ut uiator, non quasi distans a termino, sed utin termino uitæ existens.

AD TERTIVM dicendum sicut ad primum,

ARTICVLVS IX.

Vtrum angelus moueatur in instanti.

AD QVARTVM sic proceditur. Videtur quod angelus mouetur in instanti. Sicut n. dicitur in libro intelligentijs, in motu angelij magnitudo, & pacij distantiam non operatur sed propter distantiam q̄ facit magnitudo spaci, cōtingit qd aliquid nō eq̄ cito p̄metat ad ppinquū & distans ergo angelus a que cito ad distans & ppinquū peruenit, sed oē rale mouet in instanti ergo angelus in instanti mouet. ¶ 2 Præ. Sicut se h̄erū mobile diuisibile ad motū diuisibile successivum, ita se habet mobile diuisibile ad motū indiuisibilem & instantaneum: sed corp⁹ qd est mobile diuisibile mouet successione in type diuisibili, ergo angel⁹ qd nō est mobile i diuisibili, ex hoc propterea caret q̄titate, mouet subito, vel i instanti. ¶ 3 Præt. Ari. 14. Phys. probat, quod si aliquid moveretur in vacuo, moueretur in instanti, pp hoc, quod medium mobilis non resistit: sed sicut vacuo non resistit corpori in motu, ita nec aliquid plenum iustis angelorego angelus mouetur in instanti.

Sed contra illud, quod dicit Aug. super Gen. ad literam, quod Deus mouet creaturam spiritualem per tempus; angelus autem est creatura spiritualis, ergo mouetur per tempus, & non in instanti.

tet